

Forslag til Lov

vedrørende

Behandlingen af Dødsboer efter russiske Statsborgere, der dø i Danmark, og danske Statsborgere, der dø i Rusland.

(Fremsat i Landstinget den 8. Oktober 1913 af Justitsminister *Zahle*.)

Regeringen bemyndiges til ved kgl. Anordning at sætte i Kraft Bestemmelserne i den under 5. Maj (22. April) 1913 indgaaede Overenskomst mellem Rusland og Danmark om Behandling af Dødsboer efter Statsborgere i den ene Stat, som dø i den anden Stat.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Paragraf 34 i Traktat med Rusland af 8. Oktober 1782, hvorved der var truffet Bestemmelser for at lette Arvinger efter danske Statsborgere, der var døde i Rusland, Adgang til at komme i Besiddelse af Arvemidler, der fandtes i Rusland, er anset for bortfalden ved Afslutningen af den nugældende dansk-russiske Handels- og Skibsfartstraktat af 2. Marts 1895, jfr. Bekendtgørelse Nr. 88 af 3. April 1895. Derefter har der jævnlig vist sig Vanskeligheder ved Behandlingen af Dødsboer efter danske, der ere døde i Rusland. Den russiske Dødsboebehandling er nemlig baade forholdsvis langvarig og bekostelig, og om det end ofte er lykkedes de danske Konsuler at unddrage Boer efter danske fra de lokale Myndigheders Forvaltning, tør der

dog ikke regelmæssig gøres Regning herpaa. Udenrigsministeriet indledede derfor i 1906 efter stedfunden Forhandling med Justitsministeriet Underhandling med Rusland om Afslutning af en Overenskomst om en mere tilfredsstillende Ordning af disse Forhold. Det lykkedes imidlertid ikke den Gang at komme til Enighed om en saadan Ordning, men i Begyndelsen af 1912 genoptoges Forhandlingerne fra russisk Side og er nu resulterede i den som Bilag aftrykte Overenskomst, som i store Træk gaar ud paa, at Dødsboer efter russiske Statsborgere, der dø i Danmark, og danske Statsborgere, der dø i Rusland, efter en Registrering af Boets Ejendele og efter Foretagelse af de fornødne Bekendtgørelser og Indkaldelser af Arvinger og Kreditorer,